

02

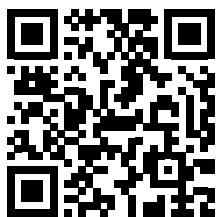
LETO 39
APRIL 2025

Misijonska obzorja

Kristus, naše upanje

Beri
Misijonska
obzorja
na spletu

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij!

Verjetno ste opazili, da je druga številka Misijonskih obzorij nekoliko drugačna. Po desetih letih in ob stoletnici izhajanja misijonskega lista – prvotno kot Katoliški misijoni in od leta 1987 pod sedanjim naslovom Misijonska obzorja – smo pristopili k zamisli, da posodobimo oblikovanje našega glasila. Cilj je bil, da bi bilo prijetnejše za branje in bi imelo večje število fotografskega gradiva. Povabili smo nekaj oblikovalcev in končno smo se odločili za predlog oblikovalke gospe Jasne Andrić. Sledilo je usklajevanje njene zamisli z našimi predlogi in tako je sedaj zaživela revija v novi podobi. Iskrena hvala vsem za vloženi trud v prenovi, bralcem pa želimo, da bi nova podoba pomagala k dodatnemu zanimanju in informiranju o dogajanju v misijonih. Z novim oblikovanjem bo vsaka izdaja tudi obsežnejša, saj bo namesto prejšnjih 20 sedaj obsegala kar 28 strani, da bi uspeli objaviti čim več prispevkov. Hvaležni smo tudi vsem misijonarkam in misijonarjem za redno poročanje in pošiljanje fotografskega gradiva.

Geslo jubilejnega svetega leta »Romarji upanja« nas bo spremljalo do slovesnega sklepa na praznik Gospodovega razglasenja prihodnjega leta. Biti romarji upanja pomeni, da se na naši

poti ne ustrašimo težav, preizkušenj in neuresničenih načrtov, ampak da nadaljujemo pot z nemajmno vero, močnim zaupanjem v Božjo previdnost in z brezmejno ljubeznijo do bližnjega, kot piše oče Pedro Opeka, ki bo letos praznoval 50-letnico duhovništva in 52-letnico bivanja na Madagaskarju. Letno poročilo združenja Akamasoa, ki ga objavljamo, kaže, kaj se lahko rodi, če je dobra volja in vztrajnost, in kaj je nastalo iz prvotnega skromnega načrta pomagati smetiščarjem, da bi dostojno zaživeli in se izvili iz revščine. Po 35 letih združenja je iz skromnih sobic nastalo več naselij, zrasle so osnovne šole in gimnazije, delavnice, bolnice in univerza.

Zaključujemo postni čas in se pripravljamo za praznovanje velikega tedna. Kot romarji upanja smo povabljeni, da še globlje zaživimo veličnostno skrivnost. Naj vstali Kristus prinaša v naša srca vstajenjsko veselje in radost odrešenja.

Želim vam prijetno branje in blagoslovljene veličnostne praznike.

Pavle Novak, CM

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
<http://www.missio.si>
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.

Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovanje: Jasna Andrić
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4400 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 2,00 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2025: 12 EUR, za tujino 23 EUR oz. 26 USD, 37 CAD, 37 AUD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS, Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO, št. transakcijskega računa pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: Procesija v župniji Marofarihy, Madagaskar

Kot mama v razširjeni družini

Pogovarjal se je Pavle Novak

Sabina Kern je laiška misijonarka Skupnosti Cenacolo. Nekaj let je delovala v misijonu v Peruju, od leta 2012 deluje v Liberiji (Zahodna Afrika), kjer mednarodna skupnost laikov in posvečenih sester sprejema v svoj dom otroke, ki iz različnih razlogov ne morejo živeti v svoji družini. Poleg vsakdanje skrbi za otroke jo veseli poučevanje prvošolcev v majhni misijonski šoli, kamor prihajajo tudi otroci iz sosesčine, ki bi se sicer ne mogli šolati.

● Igra je velik del našega vsakdana

V kratki predstavitvi misijonarjev in misijonark je opis, da ste že kar nekaj časa v skupnosti Cenacolo in daleč od doma. Kako je prišlo do odločitve, da greste na to pot?

Ob srečanju s skupnostjo Cenacolo sem preprosto prepoznala, da je to prostor, ki ga iščem, kamor pripadam, kjer so moji bratje in sestre. Če ne bi bilo okvira te skupnosti, ki me vodi po različnih koncih sveta, ne bi nikoli zapustila Slovenije. Znotraj skupnosti (v katero sem po 22 letih še vedno zaljubljena!) pa lahko grem kamorkoli je potrebno oz. kamorkoli čutim, da me Bog vabi. Vstopila sem v Italijo, kjer sem živela po leto dni v dveh različnih hišah za dekleta, fante in družine, nato sem bila nekaj časa v Lurdu v hiši za dekleta, potem pa več let v Peruju v treh različnih hišah za otroke, ki smo jih tam odprli. Zanjih 12 let sem pa v Liberiji.

Vsak človek išče svojo življenjsko pot in načrtuje, kaj bi v svojem življenju delal. Kakšna je bila vaša izkušnja?

Ob dogodku pri 21. letih, ko sem se znašla v nevarnosti, mi je prišel na misel samo klic k Bogu, da nisem še nič naredila s svojim življenjem in da ne morem kar takole umreti. Zavedala sem se, da je življenje čudovit dar, da je kratko in da ga želim dobro uporabiti. Tako bom nekoč ob zadnji uri v miru, zaupanju in veselju odšla s tega sveta. Od takrat me je pri odločitvah vodil ta kriterij, to iskanje polnosti in smisla. Prvič sem šla na duhovne vaje v tišini v Logarsko dolino, kjer sem doživela osebno izkušnjo ljubečega Božjega pogleda, se potem vključila med katoliške skavte, ki so se začeli prebujati na vseh koncih Slovenije, ter še v Skupnost krščanskega življenja (SKZ), kjer sem srečala prijatelje za vse življenje. V teh skupinah sem ostala zelo aktivna vse do odhoda v skupnost Cenacolo in sem zelo hvaležna za vse, kar sem tam pridobila.

Ustanoviteljica skupnosti Cenacolo je bila s. Elvira Petrozzi. Veliko smo slišali o Cenacolu iz Medžugorja, ste tudi tam bili?

Da, sestra Elvira je bila žena z neomajno vero in zaupanjem v Božjo Previdnost, Božjo Očetovsko skrb za nas. Izredno močna žena, ponižna, praktična, z neverjetnim veseljem do življenja do zadnjega diha. Njeno edino pravilo je bila ljubezen. Skupnost je polna pravil, a za vsakim je dober razlog.

● **Otroci** so ob rojstnem dnevu pripravili presenečenje

Prav na romanju v Medžugorje sem prvič srečala skupnost Cenacolo, ki me je takoj izredno nagovorila, nisem pa si predstavljala, da bom nekoč živila prav v tej skupnosti. Leto kasneje sem se vrnila tja, srečala tudi sestro Elviro in v sebi jasno začutila Božje vabilo »Pridi in poglej!«. Eno leto kasneje sem šla med poletnimi počitnicami (ker sem učila v šoli) na 40-dnevno izkušnjo v Italijo ... in ostala do danes. V skupnosti nas je mnogo, ki smo jo srečali v Medžugorju.

Nam lahko opišete, kako je organizirana skupnost in kako poteka delo v njej?

Skupnost ima danes približno 70 hiš v različnih državah sveta, večinoma so to moške skupnosti, le nekaj je ženskih, 6 pa za otroke. Center je v italijanskem mestu Saluzzo, nedaleč od tam pa je tudi hiša formacije za posvečene sestre in brate ter duhovnike.

Večina članov vstopi s problemi različnih odvisnosti, mnogi iščejo smisel ali poslanstvo v življenju. Dan je sestavljen iz molitve, dela, prijateljskega deljenja in pomoči, v hišah z otroki pa je program prilagojen otrokom, šoli itd.

Skupnosti odraslih (sester, tet in stricev) v misijonih so izredno pisane po starosti, narodnosti, večkrat težki preteklosti ... včasih sami sebi ne moremo verjeti, da lahko živimo skupaj! Srce hiše je kapela z Jezusom, ter ... kuhinja! Za Božič in Veliko noč je z menoj vedno sestra Vendelina s svojimi recepti za piškote!

● **Dan sv. Bakhite** smo zaznamovali z igrami

Najprej so vas poslali v Južno Ameriko v Peru. Kakšno delo ste tam opravljali?

Najprej sem živela v misijonu za fante s ceste, nato v hiši za dojenčke, nazadnje pa v hiši za otroke od 3 do 18 let. Moje delo: od odgovornosti za skupnost, financ, šolskih zadev (po poklicu sem učiteljica), do kuhanja, pospravljanja, bolniške nege, pa vse do študija socialnega dela na univerzi v Limi, ki pa sem ga prekinila ob odhodu v Afriko.

Delali ste v zelo revnem okolju, kako ste ljudem pomagali?

Naši misijoni so namenjeni osirotelim ali zapuščenim otrokom, ki nimajo nikogar, ki bi poskrbel zanje, tako da je naše delo osredotočeno na skrb zanje, ne pa toliko na druge potrebe v okolici.

● **S skupino** otrok smo se udeležili cerkvenega tekmovanja

● **Župnijsko** romanje ob Marijinem prazniku

Po sedmih letih v Peruju so vas poslali v Liberijo. Je bil to poleg jezika velik kulturni preskok? Kakšno je poslanstvo skupnosti v Liberiji?

Kulturni preskok ni bil tako močan, šele po več letih se začenjam bolj zavedati razlik. Liberija je izredno revna država, tako da se tu ne moremo zapreti v misijon samo z »našimi« otroki. Vsak dan prihajajo

● **Pranje** perila je lahko tudi družabne narave in prijetno opravilo

ljudje iz okolice, predvsem mamice z bolnimi otroki ali z otroki, ki ne morejo iti v šolo, ker ni denarja. Ljudje res živijo iz dneva v dan, ni priložnosti za delo. Ko pa enega od staršev ni ali zbolí, je pa še huje. Tako vsaj v hudih stiskah v bližnji okolici skušamo finančno pomagati, nekaterim damo delo, drugim hrano, nekaterim plačamo bolnico ali šolo, druge vzamemo v našo malo misijonsko šolo ... Nekaj otrok smo celo poslali na operacijo srca v Italijo. Neka organizacija je krila stroške, mi pa smo uredili dokumente.

V tej skupnosti skrbite za otroke. Ali ti sobivajo z vami v skupnosti?

Da, smo kot nekakšna razširjena rejniška družina. Spim v sobi z otroki, jem z njimi, delim kopalnico z dekleti, ponoči vstanem, če je potrebno dati zdravila, jih vozim v šolo, v bolnico ... vse, kar dela mama (zdaj postajam že malo babica), samo da je otrok pač več. Z nami trenutno živi 42 otrok.

Kaj bi mlademu človeku, ki išče svojo življenjsko pot, svetovali?

Meni so zelo pomagale duhovne vaje v tišini, ker so mi dale globoko izkušnjo osebnega srečanja z Bogom in trdnost v veri na dolgi rok.

Potem pa izkušnje življenja in molitve skupaj, pri skavtih in v SKZ. Zelo priporočam to medčloveško brušenje, ki ti da elastičnost, prilagodljivost ...

Če drevo ne požene korenin, ne more rasti. Zato je pomembno sprejeti odločitev in se neke zasidrati. Potem pa kjerkoli si, ostane vsakdanji trud, da bi delal majhne stvari z malo večjo ljubeznijo kot včeraj.

Več kot dvajset let že sodelujete v tej v skupnosti. Vam je bilo kdaj žal za takšno življenjsko odločitev?

Ne, ker čutim, da živim polno življenje, čas izkoriščen do kraja v služenju bližnjim in v prijateljstvu z Bogom. Seveda zdaj, ko se starši starajo in nečaki rastejo, ni lahko biti daleč, vendar verujem, da Jezus vstopa na moje mesto v družini, če me je poklical daleč stran.

Hvala za vaše pričevanje! ●

Vzgoja afriških duhovnikov

p. Mari Osredkar

Nekoliko se bomo še zadržali pri temi domače duhovščine v misijonskih deželah, o kateri govori 16. člen dokumenta Ad Gentes. Že sto let pred Drugim Vatikanskim koncilom se je vodstvo Katoliške Cerkve zavedalo pomena domače duhovščine v misijonskih deželah.

Začetki Družbe sv. Petra za vzgojo afriških duhovnikov

Konec 19. stoletja je bila zato v Franciji ustanovljena *Misijonska družba svetega apostola Petra*, ki si je kot glavno poslanstvo zadala zbiranje sredstev za vzgojo bogoslovcev v misijonskih deželah. Mons. Cousin, apostolski vikar v Nagasakiju na Japonskem, je namreč leta 1889 pisal dobrotnici katoliških misijonov gospe Stephanie Bigard in njeni hčeri Ivanki Paulini, da ima kandidate za duhovništvo, nima pa ne semenišča ne sredstev za njihovo vzgojo in izobraževanje ter ju prosil za finančno pomoč. Mati in hči sta takoj ustanovili misijonsko društvo imenovano po svetem apostolu Petru, ki je zbiralo sredstva za vzgojo novih duhovnikov v misijonskih deželah. Ta pobuda je bila pomemben korak k uresničevanju smernic Svetega sedeža, ki so takrat že zelo poudarjale nujno potrebo po lokalnem kleru. Nekaj let za tem je gospa Bigard, zaradi kulturnega boja v Franciji, ki je zatiral katoliške ustanove, sedež družbe predstavila v Švico. Po njeni smrti pa so vodenje družbe prevzele frančiškanke Marijine misijonarke. Papež Benedikt XV. je z okrožnico *Maximum illud* leta 1920 *Družbo sv. Petra* priključil *Propagandi fidei* kot papeško ustanovo in tajnika *Propagande* postavil za njenega predsednika. Pij XI. pa je pet let kasneje

sv. Malo Terezijo proglasil za zavetnico te družbe. Družba je bila zelo uspešna pri zbiranju sredstev, saj so z njeno pomočjo v prvih 50 letih obstoja, torej do začetka druge svetovne vojne, v misijonih zgradili 35 novih semenišč. Leta 1943 je *Družba sv. Petra* za vzgojo domače duhovščine v misijonih delovala v 45 državah. Na Slovenskem pa ta družba formalno ni bila nikoli ustanovljena.

● Število duhovniških poklicev narašča

Delo Družbe danes

V začetku tretjega tisočletja je papeška *Družba sv. Petra za vzgojo afriških duhovnikov* finančno vzdrževala 80.297 bogoslovcev v 924 semeniščih v Afriki (516 velikih semenišč, 101 propedevtičnih semenišč in 307 malih semenišč). Škofje iz misijonskih dežel lahko prosijo za finančno pomoč Mednarodno tajništvo Družbe v Rimu in sicer za vzdrževanje semenišč, tudi za izredne stroške in za gradnjo novih semenišč. Družba dobiva sredstva od dobrotnikov in

iz nabirk, ki jih posebej v ta namen organizirajo škofovske konference po različnih državah. Možno je tudi »botrstvo« posameznim bogoslovcem za čas njihovega študija. Leta 2005 je bilo, glede na kontinente, največ bogoslovcev v Afriki (51.622) in Aziji (20.829), na drugih celinah pa veliko manj.

Botrstvo

Botrstvo za šolanje bogoslovcev na Salomonovih otokih v okviru Misijonskega središča že od leta 2008 podpira mlade fante, ki si želijo postati duhovniki, vendar ne oni ne celotne njihove družine ali celo župnije nimajo sredstev za plačilo študija. Brez pomoči od drugod Cerkev na Salomonovih otokih težko izšla še kako potrebne duhovnike. Zato mesečni znesek 10 €, ki ga prispevajo botri, ogromno pripomore k vsakemu novemu duhovnemu poklicu na Salomonovih otokih.

Božji klic ali dober socialni status?

Mnogokrat se srečujemo z očitki, da je pri mladih fantih v Afriki odločitev za duhovniški poklic, torej za vstop v semenišče, povezana z željo po dobrem socialnem statusu in po zagotovitvi materialnih dobrin. Nekdanji frančiškanski misijonar p. Pepi Lebreht na ta očitek odgovarja z opisom svoje izkušnje: »Leta 2009, ko sem zapustil Benin in Togo, je bilo tega še kar nekaj v glavah aspirantov za frančiškansko in duhovniško življenje. Čeprav moram reči, da se je to vedno bolj izgubljalo, tudi zato, ker je bilo teh socialnih privilegijev z odhodom evropskih misijonarjev vedno manj. Danes, na primer v Beninu, kandidate za duhovništvo v propedevtičnem letniku učijo molitvenega življenja, duhovnosti, spoznavanja sebe, intelektualnega oblikovanja – a vse to se dogaja istočasno z učenjem, kako naj bodoči bogoslovci (ali duhovniki, če do tega pridejo) preživijo z delom lastnih rok. Zato so vsi fantje vključeni v delo na kmetijah ali vrtovih in se preživljajo s pridelki svojih rok; sami si tudi kuhajo, čistijo in vzdržujejo prostore. Taka vzgoja prečiščuje resnost motivov za redovniško in duhovniško poklicanost.« ●

Zemeljski boji niso božji boji in nobena vojna ni sveta

dr. Matija Nared

Vsem nam je znano stališče papeža Frančiška glede vojne v Ukrajini: Rusi nimajo za to vojno nobenega moralnega opravičila. Ko govorimo o morali, pa moramo vendarle vedeti, da ta tako za katoličane kot za pravoslavce temelji v Božjem zakonu, v Božjem nauku, na njegovi zapovedi. Zaradi tega pogledjmo še rusko stran.

Povezanost ruske države in Cerkve

Povezanost ruske države in ruske pravoslavne Cerkve ni bila še nikoli tako močna kot v času, odkar se je začela vojna v Ukrajini. Patriarh Kiril ni nikoli skrival zelo jasne podpore Putinu. Oba razumeta vojno v Ukrajini (ali – kot jo imenujeta sama –

● Misijonar Anton Ovtar med pridigo pri maši

● **Za praznike** se zbere cela katoliška skupnost, ki je sicer zelo majhna

posebno vojaško operacijo) pravzaprav kot sveto vojno – kot vojno za ohranitev enotnega ruskega teritorija ter hkrati kot vojno »proti Zahodu in njegovemu grehu ter njegovi izprijenosti«, da ne slepomišimo, proti »satanizmu«. Ta zanje sveta vojna je zanje posledično tudi očiščevalna. Ruskim vojakom, ki umrejo na bojnem polju, so glede na to grehi odpuščeni, kajti njihovo bojevanje je – kot ga razumejo sami – v bistvu žrtvovanje za »sveto stvar«. Patriarh Kiril je bil glede podpore vojni zelo jassen: ruski vojni cilji so naperjeni proti silam zla, tistim, ki so prijele za orožje za boj proti pravoslavni Cerkvi. Tako ruski pravoslavci. Kaj pa si o tem mislijo ruski katoličani? Večinoma so tiho.

Ruska katoliška manjšina

Ruska katoliška manjšina je večetnična in šteje približno 796.000 vernikov. Ima 396 župnij, nadškofija je v Moskvi, škofije pa v Irkutsku, Novosibirsku in Saratovu. Imajo 6 škofov, 304 duhovnike in 338 redovnic. Tako statistika.

In kako se v tem času živi v Rusiji, če si kristjan? V zdajšnjem času se večina poročil katoličanov iz Rusije začne z željo, da ostanejo anonimni. Nihče si ne upa govoriti odkrito, ker se bojijo posledic zase in za svojo družino. V ozadju vojnega stanja je vedno tudi vprašanje, ali si Rus ali nisi. Si za vojno ali ji nasprotuješ. Tako se je Katoliška Cerkv v Rusiji zavila v molk. Po drugi strani pa je tudi res, da številni katoličani, predvsem tisti, ki so ruske narodnosti, odobravajo to vojno in ti tudi silijo

svoje duhovnike, da se izrečejo, ali jo podpirajo ali ne. Nekaterih ni treba k temu niti siliti, saj jo že sami odobravajo. Številne katoličane to odbija in prenehajo hoditi v cerkev. Vse to v katoliške skupnosti vnaša zmedo. Zdi se, da so katoličani z več vidikov med kladivom in nakovalom. Ni jim lahko. Jasneje so se oglasili le takrat, ko so v dumi obravnavali zakon, ki bi prepovedoval molitve v zasebnih hišah. Brez mnogih svojih cerkva so namreč ostali že v komunističnih časih.

Molk in prenašanje pritiskov

Številni katoličani se enostavno izogibajo izražati kakršna koli mnenja o vojni in o moralnih vprašanjih, ki bi bila lahko kakor koli sporna. Mnogo jih je Rusijo zapustilo, če je bilo to le mogoče. Drugi dušijo svoja čustva, izpolnjujejo obveznosti in se trudijo, da bi živeli po svoji vesti. Ni jim lahko. Pritiski, čeprav večinoma prikriti, obstajajo. V zadnjem času so celo izgnali nekaj duhovnikov, tujcev. Taki dogodki zaboli jo celotno katoliško skupnost v Rusiji.

V takih razmerah verniki ne morejo biti glasni in ne ravnati svobodno. V takem prostoru in času je tudi težko biti avtoriteta. V podobnih časih je živel Tomaž Moore. Takih Tomažev pa je malo. Malo tudi v svobodnem svetu. Zato je prav, da se oglaš vsaj papež. Morala ni stvar države in ne cerkvene institucije, ampak je stvar Boga in Božjega zakona. In – kakor bi rekel Cankar – tega človeška sila ne more razdreti.

(delno naslonjeno na članke Jonathana Luxmoora, objavljene na: <https://www.ncronline.org>) ●

Svet se spreminja in misijoni z njim

Nadškof Stanislav Zore v velikonočnem pismu misijonarjem

Dragi oznanjevalec Kristusovega evangelija! Pred praznikom Gospodovega vstajenja naj ti napišem nekaj misli, ki naj okrepijo našo medsebojno povezanost in poglobijo spoznanje, da smo eno samo občestvo verujočih.

Ko pišem te misli, me navdaja nenavaden občutek. Ta pisma misijonarjem naj bi nekoliko povzela aktualno dogajanje v Cerkvi v Sloveniji. A danes je svet zelo drugačen, kot je bil pred časom, ko ste odgovorili na Njegovo povabilo in začeli uresničevati naročilo: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« Takrat je bil svet večji in razdalje v njem smo merili v dnevih potovanja z ladjo ali pa v urah poleta z letalom – tudi v času, ki ga je potrebovalo pismo, da je prispelo do naslovnika. Danes pa živimo v svetu, v katerem so ljudje in dogodki oddaljeni zgolj en klik z računalniško miško.

Ob tako spremenjenem svetu bi rad najprej izrazil svojo globoko hvaležnost, da ste odgovorili na Božji klic in da v njem vztrajate. Čutim, da se misijonsko polje Zemlje obrača. Ko ste odhajali v misijone, ste odhajali v poganske, ne pa neverne pokrajine. Ko se danes vračate v domovino, prihajate med neverne ljudi; v pokrajino, ki potrebuje misijonarje in misijonarke. Prosim vas, da ob misijonskem delovanju na različnih koncih sveta vsaj nekaj misli namenite tudi temu, kako bi lahko z misijonskim pristopom začeli na novo prinašati evangelij tej postkrščanski Evropi. Potrebujemo vaše izkušnje in vašo pomoč.

Stopamo proti prazniku Jezusovega vstajenja. Naj nam Bog vsem nakloni tisto vero, o kateri govori Pavel v Prvem pismu Korinčanom: »Če pa Kristus ni vstal,

potem je prazno tudi naše oznanilo, prazna tudi vaša vera« (15,14). Na misijonsko poslanstvo nas pošilja vstali Kristus, ki je stopil v temo in dokončnost greha in smrti, vendar je greh premagal in tretji dan vstal. Na tem stoji in živi naša vera, iz tega živi in vztraja naše oznanjevanje, naše misijonsko delovanje.

Dragi bratje in sestre misijonarji. Želim vam, da bi vam letošnji praznik velike noči okrepil in poživil vero v vstajenje in življenje. Po vas voščim veselo veliko noč tudi ljudem, ki jim oznanjate evangelij in vem, da ga sprejemajo z odprtimi očmi in žejnimi dušami.

● Misijonarji prihajajo tudi v Evropo

Obenem pa vas tudi prosim, da molite za Cerkve, iz katere ste prišli, da bi ponovno našla besede in načine, kako naj naveličanemu in sitemu svetu oznanja evangelij odrešenja. Kajti tako kot pravi Pavel v Filipljanih: »Živeti je meni Kristus«, to velja tudi za vsakega izmed nas in tudi za našo »staro mamo« Evropo, kakor jo je poimenoval papež Frančišek.

Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi! ●

Cerkev ostane

Leta 1975 pisal Franc Sodja

Danes veliko pišemo in govorimo – in upravičeno –, kako se mora Cerkev v misijonskih deželah znebiti evropske kulture, da bo res pognala korenine med narodi, ki so jim krščanstvo prinesli evropski misijonarji. To se bo prej ali slej tudi zgodilo. Ne smemo pa misliti, da je to edini primer v zgodovini Cerkve.

● **Prihod** misijonarja Mesarića na misijonsko postojanko v Indiji

Več kot kultura

Kulturo, v kateri je rasla, je Cerkev ponesla v svet, ki ga je osvajala za Kristusa. Po Evropi se je krščanstvo širilo v senci grške kulture in rimske civilizacije. Kljub temu, da se je krščanstvo tristo let borilo prav v rimskem imperiju za svoj obstoj, se je to zgodilo. Imperij je propadel, grško-rimska kultura je postala velika popisana stran svetovne zgodovine, Cerkev pa je ostala, živela naprej in se zakoreninila v vseh narodih, ki so od vzhoda in severa in celo z juga vdiral v Evropo.

Več kot trgovske ladje in kolonije

Frančišek Ksaver se je peljal na portugalski trgovski ladji. In vsi poznejši misijonarji so delali v misijonih pod varstvom kolonialnih oblasti. Portugalska se prav zdaj poslavlja od svojih zadnjih kolonij; na vsem Daljnem vzhodu (razen malenkostnih izjem, kot je Makao) jih ni več. Misijonarji se ne vozijo več na »trgovskih ladjah«, niso več pod varstvom nikogar. Cerkev je ostala.

Človeški vzponi in padci

Vsak nov »vdor« krščanstva je s seboj prinašal smrt. V vseh časih so misijonarji-pionirji umirali. Bili so se za način misijonskega dela, dvignili so polemike za sprejem obredov, ki so živeli v kitajski, indijski, japonski

kulturi. Veliko je bilo človeškega tudi med misijonskimi delavci, veliko neuspešnih poskusov, veliko polomij, a Cerkev je ostala.

Torej tudi danes ne moremo staviti prihodnosti misijonskega dela in življenja Cerkve edinole na spretnost zasajanja, prilagajanja, vraščanja. Ne gre samó za problem indizacije, afrikanizacije, japonizacije.

Kristus, prava moč Cerkve

Vse to je potrebno, povsod mora Cerkev postati domača in se čimprej znebiti podobe tujstva. A Cerkev je v svoji globini Kristus. Cerkev poganja bistvo svojega življenja v nadnaravni svet. Njena prava moč ni vidna. Njeno bivanje ne zavisi le od človeških sposobnosti, čeprav jih potrebuje. Njeno odrešensko poslanstvo ni odvisno samo od večje ali manjše spretnosti duhovnikov ali laičkih apostolov. Tisti, ki je zgodovina Cerkve in krščanstva, je Kristus.

Zato bo preko vseh stisk in tudi preko uspešnih in neuspešnih poskusov Cerkev šla v nove čase. Naša naloga je, da razumemo znamenja časa in vložimo svoj trud in sposobnost v kar najbolj uspešno evangelizacijo. Pri vsem tem pa moramo imeti neomajno zaupanje, da zna Kristus graditi tudi z našimi polomijami ... ●

Tudi v Turčiji so misijoni

Janko J. Pirc

Na romanje in obisk misijonarja nadškofa Martina Kmetca v Izmir v Turčijo sva skupaj s skupino 160 romarjev iz župnije Piran šla tudi ravnatelj Matjaž Križnar in tajnik Janko Jožef Pirc. Romanje je bilo posebno doživetje, ne samo zaradi obiska misijonske dežele, ampak tudi zaradi posebnih slavnostnih dogodkov, povezanih s praznikom sv. Polikarpa, zavetnika nadškofije Izmir.

Potresi, stalnica v Turčiji

Povod za romanje je bila obnova cerkve sv. Polikarpa v središču mesta Izmir, pri kateri smo večkrat pomagali z darovi Trikaljevske akcije. Cerkev iz začetka 17. stol. je bila močno poškodovana v potresu leta 2020. Turčija leži na stiku dveh tektonskih plošč in so potresi zelo pogosta posledica. Žal pa način gradnje pogosto ni bil prilagojen temu naravnemu dogajanju. V preteklih letih je nadškof Kmetec vzpostavil odlično sodelovanje z restavratorsko ekipo podjetja Gnom iz Pirana. Celotno obnovo in restavriranje pa vodi slovenska slikarka in restavratorica Mira Ličen. Doslej je bil obnovljen zvonik, injektirani so bili nosilni zidovi in obnovljena streha cerkve. S tem je sanirana statika cerkve tudi za prihodnje potrese, dela pa so se preselila v notranjost, kjer

● **Muslimani** in kristjani se priporočajo Mariji s prošnjami na listkih

še čaka obsežno restavriranje poslikav, ki so po vseh stenah. Od restavriranja je bil že očiščen glavni oltar in manjša kupola nad njim. Čaka pa še odstranjevanje nekakšnega porumenelega laka in obnova fresk, predvsem razpok, da bo cerkev zasijala v svojem sijaju.

Preplet romanja in kulture

Program romanja je bil odlično zasnovan. V soboto po prihodu smo si najprej ogledali mestno središče Izmirja. Zvečer nas je čakal turško-slovenski večer v kulturnem središču Karşıyaka, s Piranom pobratene občine. V nedeljo smo sodelovali pri slovesni praznični maši v stolnici sv. Janeza, popoldne so bile pete litanije v omenjeni cerkvi sv. Polikarpa. Verjetno najmočnejši trenutek je bil v ponedeljek obisk Marijine hiše, kjer je živela ob koncu svojega zemeljskega življenja. V bližini smo

● **Slovenski** škofje in duhovniki pred Marijino hišo v Efezu

Kristus nas uvaja v svojo smrt, v svojo bolečino – ne zaradi trpljenja samega, ampak zato, da bi odkrili neskončno ljubezen Boga, ki je izvor vsega in vir vsega dobrega.

Sveti Polikarp je odkril neskončno Kristusovo bogastvo. Odkril je ljubezen Kristusa na križu ter ljubezen Vstalega, ki omogoča živ odnos z njim.

Nadškof Martin Kmetec
pri nagovoru ob godu sv. Polikarpa

si ogledali še izkopanine antičnega mesta Efez in mesto prvotnega groba apostola Janeza, ki je na koncu skrbel za Božjo Mater Marijo. Isti dan zvečer pa smo se udeležili še odprtja slikarske razstave ge. Mire Ličen.

● **Freske** v cerkvi sv. Polikarpa čakajo na restavriranje

Celotnega romanja so se udeležili tudi nadškof Stanislav Zore, škof Jurij Bizjak, soprog predsednice republike g. Aleš Musar in delegacija občine Piran. Velik del pa je spremljal tudi slovenski veleposlanik v Turčiji z družino. Slovesne dogodke so glasbeno obogatili zbor Georgios iz piranske župnije in družina Krečič s svojimi glasbili.

Pri izviri krščanstva

Izmir je edina še obstoječa cerkvena skupnost izmed sedmih antičnih Cerkev, naštetih v svetopisemski Knjigi razodetja. Hvaležni smo nadškofu Martinu Kmetcu in vsem kristjanom v Izmirju, da vztrajajo v teh prvotnih krščanskih krajih. Želimo jim moči za vztrajanje v okolju, kjer so velika manjšina in tako pričujejo za evangelij in njegove vrednote. ●

Madagaskar

Novosti in stalnice pri nas

Janez Mesec

Konec februarja smo imeli duhovniško srečanje, prvo z novim škofom. Zato je zvečer pripravil »slovesno večerjo« z aperitivom in prigrizkom. Stane in Jože sta oba odšla domov takoj po uradnem delu, tako da sem bil jaz predstavnik Slovencev. Od belcev sta bila še dva Italijana, drugi pa so bili vsi domači duhovniki. Skupno s škofom in tremi diakoni nas je bilo 56. Kar napredujemo.

Jožetu se je mudilo domov, ker je ob četrtek, ko bi se sicer vračal domov, cesta proti njegovi cerkvi zaprta zaradi tržnega dne. Stane pa spet nadaljuje s pokrivanjem velike misijonske hiše v Vangaindrano, dokler je še suho vreme. Tako da ga je moj šofer Angelo včeraj popoldne zapeljal v Vangaindrano, jaz pa zdajle ob 6h zjutraj sedim v minibusu in čakam na odhod. Zaenkrat sem še edini potnik, kar pomeni, da bom čakal še kakšno uro, da bo kombi poln in da bomo krenili.

V začetku marca je novi škof že prišel pogledat misijon Manambondro. V načrtu ima obisk vseh postojank, da se bo seznanil z delom in dogajanjem na samem misijonu. Zaenkrat je pokazal navdušenje in nam zaželel uspešno delo še naprej.

Šola pa raste

Naša šola pa kar raste. Zalili smo betonsko ploščo na šoli. Prišlo je 49 moških in kakih 15 žensk, ki so kuhale. Začeli smo ob 4h zjutraj, končali ob 7h zvečer. Tako je opravljeno najbolj zahtevno delo pri gradnji šole. Bogu hvala. Včeraj je bil dan počitka, danes pa že zidamo naprej stene v prvem nadstropju. Tukaj nas kuhajo v vroči pari na počasnem ognju, hvala Bogu se vsak dan tudi ulije, da se vsaj malo ohladi. ●

Madagaskar

● **Pedro Opeka** je na en dan
krstil preko 300 otrok

PISMA IZ MISIJONOV

Samo ljubezen je vredna zaupanja

Pedro Opeka CM

Dragi dobrotniki in prijatelji Akamasoe, kot vsako leto želimo tudi danes deliti naše veselje in skrbi z vami in vsemi ljudmi dobre volje, ki so nam v letu, ki se izteka, pomagali uresničiti številne projekte.

Leto 2024 smo začeli z velikim upanjem, da bomo lahko ljudem Akamasoe našli zaposlitev in jim tako kolikor je mogoče izboljšali njihovo vsakdanje življenje. Več ali manj nam je ta cilj uspelo doseči, za kar gre zahvala vam, dragi dobrotniki, in tudi staršem ter mladim, ki so zares trdo delali za pravičnejšo prihodnost in dostojnejše življenje. Vsega tega se ne more narediti samo z odlokom ali lepimi besedami, ampak je potreben vsakdanji trud, ki ga je treba krepiti z zgledom in s spodbujanjem tolikih družin Akamasoe (5 tisoč), da ostanejo pokonci in se borijo proti vsem skušnjavam lahkega življenja, da ne pride do moralnega razkroja družine in širšega sloja družbe.

Izobraževanje

Na področju izobraževanja smo letos dosegli rekordno število vpisov v naše šolske ustanove. V Akamasoi na različnih stopnjah izobraževanja študira 20.438 dijakov in študentov, kar je znanje, da nam njihovi starši zaupajo. To je prav gotovo velika odgovornost. Z veseljem vam sporočam, da so se dijaki in študentje v pravkar končanem šolskem letu odlično odrezali. Posebej čestitamo dijakom naših štirih licejev, ki so na maturi dosegli 96-odstotni

● **Gimnazija** v Ampitafa

● **Medicinska** šola je bila ustanovljena z namenom, da bodo izobraženi mladi lahko pomagali v domačih vaseh

uspeh (nacionalni rezultat je bil približno 55 odstotkov). To kaže na resnost izobraževanja v naših šolah ter na ljubezen naših učiteljev in profesorjev pri njihovem delu. Seveda je potrebna tudi predanost in zavzetost učencev in dijakov.

35 let Akamasoe

Izjemen dogodek letos je bilo praznovanje 35. obletnice humanitarnega dela Akamasoe. S pripravi smo začeli tako, da smo za vse ljudi Akamasoe natisnili knjižico z molitvijo, s seznamom stvari, ki jih je treba narediti vsak dan, ter seznamom obveznosti, ki jih je treba izpolnjevati (živeti) v Akamasoi. V knjižico je dodanih tudi nekaj lepih fotografij naših vasi. Pri vsaki nedeljski maši in vsako sredo ob 20. uri po naših domovih molimo molitev iz knjižice, da bi bili tako tesneje povezani v tej humani in duhovni avanturi, ki nas je rešila skrajne revščine, da lahko sedaj živimo bolj normalno življenje.

Obhajanje 35-letnice Akamasoe smo začeli v nedeljo, 20. oktobra, z zahvalno mašo za vse prejete dobrote vseh naših družin. Popoldne je več kot 6000 učencev in dijakov Akamasoe skupaj z našimi koreografi pripravilo ritmične plesne. Bilo je zares čudovito.

Tega lepega praznovanja so se udeležile številne pomembne osebnosti, med njimi predsednik republike

Andry Rajoelina s soprogo, ministri in številni direktorji podjetij, ki nas podpirajo. Ta praznični dan bo zapisan v anale Akamasoe kot dan, poln veselja in bratstva.

Pastirsko pismo

Vsako leto je kaj veselega, a tudi težav in trpljenja nikoli ne manjka. To je del našega življenja v tej deželi. Zato pozdravljamo pastirsko pismo, ki so ga sredi novembra napisali malgaški škofje. V njem škofje opozarjajo odgovorne oblastnike v državi na akutne ekonomske in socialne probleme, kot so ceste, ki so v zelo slabem stanju, o pomanjkanju vode, elektrike (celo v glavnem mestu), potem o korupciji na vseh nivojih. Škofje se obračajo tudi na kristjane in jih sprašujejo, kje so? In zakaj bi skrivali svojo vero pred toliko krivicami, ki jih čutijo predvsem najrevnejši, naši bratje in sestre.

V Akamasoi prebiramo to pismo škofov in ob njem razmišljamo, v upanju, da se bosta naša vera in solidarnost čutila v naših srcih, v naši sredini. Želimo biti pristnejši, pravičnejši, bolj bratski in pogumnejši, da se bomo tako mogli boriti proti korupciji, proti krivicam. Seveda pa moramo začeti najprej pri sebi.

Uspehi v preteklem letu

V letu 2024 nam je uspelo zgraditi 80 hiš za družine brez stanovanja. Zgradili smo štiri osnovne šole v Bemasoandru, Vohitsoi, Antolojanahary in

● **Otroci** Pedra Opeko spremljajo na vsakem koraku, tudi pri molitvi.

● **Gradnja** novih hiš

Ambatobe-Nosy Variki), dve srednji šoli v Mahatsari in Vangaindranu in tri liceje v Ampitafa, Marillac Fort Dauphin in Belohi. Zgradili smo knjižnico in bolnišnico v Antolojanahary, potem novo kuhinjo z jedilnico v Bemasoandru, tudi dispanzer in porodnišnico v Ambatobe-Nosy Variki. In posadili smo več kot 10.000 drevesc v Antolojanahary in Fanomezantsoi.

In naši načrti za leto 2025:

Radi bi zgradili 100 novih stanovanj, tri osnovne šole (v Ranomeni, Andralanitri in Safati), prenovili bolnišnico in dokončali ograjo centra (400 metrov) v Safata. Prenoviti je treba približno 100 hiš, pri katerih je treba zamenjati stare strešnike z novimi ali s trpežnejšo pločevino. Čaka nas vrtanje novih studencev in oskrba s pitno vodo v Manantenasoi in Antolojanahary, Mahatsari, Andralanitra in drugih vaseh. Gradnja več deset stranišč (latrin) za šole v Manantenasoi, Bemasoandru in Mahatazana; izgradnja delovne sobe za univerzo in restavracijo Univerze. Prav tako je treba asfaltirati več sto metrov cest v Manantenasoi; nadaljuje se s pogozdovanjem – sajenjem več kot 10.000 drevesc v Antolojanahary in okolici.

Skrb za najbolj revne

Novo, Sveto leto 2025 smo začeli z vero, upanjem in ljubeznijo. Še naprej se bomo borili, da bi bilo več resnice in bratske izmenjave. V tem Svetem letu se

bomo vsi potrudili, da bi bili vztrajnejši pri spreminjanju svojega življenja in miselnosti, ki nas ovira, da bi bili pristni, pravični in zares srečni, vsi skupaj. Iskali bomo nova pota, kako pomagati tistim, ki še omahujejo, da bi postali odgovorni v svojih družinah in vaseh. Skupno dobro je temelj našega skupnega življenja! Rešili se bomo iz revščine, če bomo povezani. Vse pa naj nas povezujeta ljubezen in resnica, da bi tako premagali revščino in sebičnost, ki je zelo pogosto vzrok neuspeha. Na Zemlji nismo zato, da bi izkoriščali in goljufali druge, naše brate in sestre, ampak da bi pomagali drug drugemu in ustvarili boljši in pravičnejši svet, in to ne z besedami, ampak s konkretnimi dejanji. Smo odrasli in poštene ljudje, zato smo dolžni poskrbeti za najbolj revne, ki jih je naša družba pustila ob strani, zlasti otroke in starejše. Gospod naj nas krepi, da bi živeli v resnici, da bi znali deliti in živeli ljubezen v družini. Ta ljubezen prihaja od Stvarnika, ki nas je ustvaril, da bi bili srečni vsi skupaj.

Zahvaljujemo se vsem vam, dragi prijatelji in dobrotniki. Prosim vas, da nikoli ne obupate. Mi kljub vsemu verjamemo v boljši svet, ki pa ga ni mogoče uresničiti brez medsebojne povezanosti. Hvala vam, dragi prijatelji, da ste z nami in nam pomagate. Tako bomo lahko delali še naprej to, za kar se trudimo in si prizadevamo vsak dan, da bi gradili boljši svet, družbo, v kateri se ljudje spoštujejo, si pomagajo in so povezani med seboj kot ena družina. ●

Senegal

● **Ravnateljica** šole pozdravlja učenke na prvi šolski dan

Botrstvo za mnoge edina priložnost

Ernestina Ndione

Zelo sem vesela, da vam lahko napišem nekaj besed in vam spregovorim o pomenu botrstva na naši šoli.

V šoli Svete Uršule v Thies, tretjem največjem mestu v Senegalu, sem odgovorna za Botrstvo. Na naši šoli je 843 učenk. Sem nekdanja učenka te šole in od takrat močno povezana s sestrami uršulinkami ter tudi članica velike uršulinske družine Senegal, v kateri se povezujemo prijatelji sv. Angele Merici.

Državne šole so slabe

Botrstvo je podpora staršem dijakinj, ki želijo, da se njihova hči lahko nemoteno šola v dobrih razmerah in dobi kvalitetno izobrazbo. V naših državnih šolah se učenje ne jemlje resno. Prav tako se večkrat zgodi, da učitelj ne prihaja redno v razred ali da celo leto sploh ni določenega predmeta. Kljub skromnim sredstvom

mora zato večina staršev svoje otroke poslati v zasebne šole, zlasti katoliške, kjer vladajo disciplina, strogost in resnost pri šolskem delu. Botrstvo pomaga staršem olajšati breme plačevanja šolnine ter šolskih potrebščin, pri čemer boter prispeva del stroškov, starši pa preostanek. V sedanjih gospodarskih razmerah nekateri starši težko najdejo denar, da bi v celoti plačali šolnino ter druge stroške svojih otrok. Življenjske razmere so težke in starši iščejo tudi, kako bi še kje dodatno zaslužili.

● **V šoli** se lahko vsak dan naučiš česa novega.

Rada bi se Vam zahvalila za vse, kar počnete za dobro naše družbe na splošno in še posebej naših učenk. Zahvaljujem se sestri Zorici za njeno pobudo in tudi za koordinacijo projekta s pomočjo pogumne Saše, ki bi se ji rada prav tako zahvalila. ●

Uganda

Ni lepih vrtnic brez trnja

Danilo Lisjak SDB

Dragi prijatelji, dobrotniki in soustvarjalci 'mojih-naših' afriških misijonov. Že skoraj 40 let skupaj z menoj potujete v štirih deželah – Ruanda, Zaire-Kongo, Burundi in Uganda – ob velikih jezerih sredi Afrike, kjer puščamo za seboj sledi slovenske dobrote, znanja in pridnosti. S hvaležnostjo v srcu vam rečem: »Boglonaj!«

Čudežni deček

Pišem vam po treh 'od doma' delovnih letih v domovini. Naš čudežni deček je nova cerkev sv. Janeza Boska, ki je »nepredvideni« za predstojnike. Po dobroti Vipavske Doline in slovenskih umetnikov in mojstrov raste lep objekt 600 m² velikega svetišča, 3 km iz centra Guluja – evharistični center, ki ga razumem kot nagrado Neba vsem sodelavcem moje misijonske poti in ljudem, katerim je namenjeno. Seveda iz teh napisanih vrstic sklemate, da »ni lepih vrtnic brez trnja – križa«. Gotovo tudi razumete okolje, v katerem delamo in verjetno bi iz

pisem misijonarjev, ki jih »berete izmed vrstic njihovih poročil« napisali veliko lepih knjig za misijonsko branje in spodbudo mladim in vam dobrotnikom kot potrdilo dobrote vaše »desne roke«. Mi smo ponesli velik del srca v Afriko – včasih tudi naivne starševske ljubezni – in kot starši vedo, da otroci tudi kaj polomijo, s simpatijo in dobrohotnostjo spremljamo rast tega drevesa, tudi z opominjanjem, molitvijo in bližino.

Afričani, prihodnost človeštva

»Če gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji« (iz psalma). Vse bi radi pripisali sebi. Pa glej ga šmenta; bakterije in zajedavci (amebe, giardia, salmonela, malarija, trebušni tifus ...) te postavijo na realna tla, potem ko si prestal infuzije, tekoče in trde, in te le On spet postavi na noge ... ker je Gospodar življenja (statistike in kalkulacije modrih predstojnikov grejo večkrat mimo Njega!).

Pa še kakšno »lepo klofuto« ti Previdnost navrže. Pod mangom (namensko ga nisem posekal, ker je prvi prostor evangelizacije) se je, med našim »štimanjem« na pol zaprte cerkve (v Afriki ne moreš ničesar zapreti!) – z glajenjem zidov, električno, oltarnim prostorom in tlaki; lepe Černažarjeve podobe in križevega pota Jane Humar – 130 otrok s katehistom pripravljalo na prejem prvega obhajila. 107

● **Zbrano** občestvo pod mangom, kraj prve evangelizacije. 107 otrok je prejelo prvo sveto obhajilo.

med njimi jih je konec februarja prejelo prvo sv. obhajilo. Ko sem videl to maso otrok in staršev, sem si rekel: »Danilo, spet klofuta – sem prej rekel, lepa! Vse je že sedaj premajhno.« Vendar smo to ribo na žerjavici skupaj z Jezusom na obali pripravili Slovenci; v bodoče jih bo Gospod klical, naj sami prinesejo in dograjujejo od tega, kar so dobili po čudežnem ulovu evangelijske dobrote in spoznanja Jezusa v Cerkvi, ki jih je pripeljala v lepo družino. Otroci Afrike so bodočnost človeštva. Potrebujemo učiteljev in ne roparjev njihovega zemeljskega bogastva in surovin. Nezadržno bodo hiteli v Evropo (fizični zakon praznine!) po kos kruha in znanja. Toda gorje Evropi, če bodo prišli nevzgojeni kot Langobardi pred Rim, pripravljeni rušiti. Evropa nima več moralnega naboja močnega krščanstva, da bi jih civilizirala ... Kaj ostane? Misijonarji skupaj z vami smo »odpomogli« tej vrzeli neukosti večjega dela človeštva. To je naše veselje in zadoščenje, ki ga delimo z vami. Splačalo se je. Naši so. ●

● **Vedno** se najde prostor za še enega potnika.

Burundi

»Za vse je svet dovolj bogat«

s. Bogdana Kavčič

Mislim, da ste vsaj malo na tekočem o ponovnem izbruhu »vulkana« vojne med Kongom in Ruando, če lahko tako govorim. Ta vojna v Kongu krvavi že nekaj let in počasi so prihajali vedno bliže Gomi, ki se dotika Ruande. To je lepo mesto. Tam smo leta 1994 delale med begunci.

V celi pokrajini je veliko rudnikov dragocenih kovin in naše iz Ruande skomina po tem bogastvu, ki ga želijo potem prodajati v Evropo. Predvsem imajo dogovor s Francijo. Toda za nas bogate rude niso pomembne, nas predvsem skrbi in boli, da tisoči zaradi tega trpijo, tudi v Burundiju, ki drži s Kongom in pošilja tja vojake, med katerimi je bilo že mnogo žrtev. Nastala situacija pa prizadene tudi nas. Bencina niti kapljice nismo dobili že več kot mesec dni. Danes sem kupila 15 litrov na črno, 1 liter stane vsaj 4 €. Vedno je kaj za urediti v mestu in skoraj nemogoče je, da bi vse to opravile peš. Tudi na trgu se je vse zelo podražilo.

Naša provinca zaobjema obe državi, Ruando in Burundi. Ekonominja iz Ruande bi morala priti te dni k nam, pa ni mogla zaradi vseh teh težav. Naše postulantinje bi morale iti v semenišče v Ruando, pa ne vemo, kdaj bo to možno. To je res kot »vulkan«, ki bo zahteval več žrtev, kot oni pravi. Poleg tega pa se v srcih mnogih vzdigujejo misli nasilja in sovraštva. Bog naj se nas usmili. Vem, da nas podpirate, da molite za nas, za vse te žrtve in vse te, ki ustvarjajo to vojno in sovraštvo med ljudmi in narodi. To poznate tudi pri vas, saj take reči so vsakodnevno na radiu in povsod. Povsod se gradijo meje. »Za vse je svet dovolj bogat ...« (Gregorčič)

Hvala vam, ker vem, da molite za nas, delate za nas, se darujete za nas ... Mora vseeno zmagati dobrota na tem svetu, če ne, kam se bomo pogreznili?

Novi programi za mlade

Ana in Rajko Špehar Vrtin

Pred osmimi meseci sva odšla čez lužo v Brazilijo. V tem obdobju sva trikrat pakirala, a še vedno sva v Braziliji, verjetno najbolj barviti državi. V začetku februarja sva se "vrnila" v Itapevi, natančneje v Recanto da Cruz Grande.

Selitev nazaj v Recanto k sestri Metki

Med nedavnim pogovorom s salezijansko inšpektorico sva omenila, da sva odprta in pripravljena pomagati, kjer bo večja potreba pri vzgoji in izobraževanju otrok ter seveda za kakršnokoli pomoč pri delu v skupnosti sester Hčera Marije Pomočnice. Kmalu naju je poklicala, da v tem letu ne bo skupnosti v Recantu da Cruz Grande in bi bila izjemno vesela, da bi midva bivala v hiši sester in "poskrbela" za vse, kar bo potrebno. Z veseljem sva privolila in sestra Metka Kastelic naju je prišla iskat v Guarapuavo ravno na praznik Sv. Janeza Boska (31.01.).

Novi mladi, novo delo, novo upanje

Prve dni v februarju smo imeli skupaj s sestro Metko in z zaposlenimi izobraževanje. Pripravljali smo prostor za otroke, saj od 10. februarja tukajšnji socialni projekt in delavnice vsak dan obiskuje 80 otrok v starostnem razponu od 5 do 18 let, v dveh izmenah. Sedaj, ko se že bolje sporazumevamo v brazilski portugalsščini, so se tukajšnji zaposleni odločili, da bova otroke učila angleški jezik ... WHAT? ... OTIMO, TUDO BEM, COM CORACAO (super, vse v redu, s srcem bova učila). Kot zakonca vsak teden pripraviva jutranji ali popoldanski molitev "BOM DIA ali BOA TARDE" za otroke in zaposlene, jih nagovarja z Božjo besedo in zaželiva prijeten ter radosten dan. Prvi mesec ni bilo kuharice, tako da sva z dušo in srcem kuhala ter pripravljala malice za otroke in zaposlene, tako dopoldan kot popoldan. Prav tako tukaj poteka reorganizacija zaposlenih, tako da poprimeva za vsako delo, sva vzgojiteljka, učiteljka, kuharja, knjižničarka, čistilki ... To pa še ni vse, imamo kulinariko za otroke in skupaj pečemo kruh, biskvite, slastne in sladke dobrote, se ve, slovenski recepti z brazilskimi sestavinami. S socialno delavko tedensko obiščeva več družin, največkrat so enostarševske (mama z več otroki), jim prisluhnemo, se pogovarjamo in jih seveda razveselimo s

● **Ustvarjalne** in pekovske delavnice

● **Molitveni** trenutek pred Marijino kapelico

Darujete lahko na:

Misijonsko središče Slovenije,
Kristanova 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 0201 4005 1368
933, BIC banke: LJBAS12X
Koda namena: CHAR,
referenca: SI00 249706

**Bog vam povrni
za vse vaše darove.**

hrano ali kakšno dobroto. Življenje za nekatere je resnična in žalostna "vsakdanja borba za preživetje", saj živijo brez tekoče vode, vročina pa ne popušča, večji del leta je čez dan 35-38 stopinj. Radost otrok, ki naju vsak dan razveseljujejo s toplimi objemi, iskrenimi nasmehi ter prisrčnimi risbami, je nepopisna. Od otrok se največ naučiva, saj so naša ogledala. Z mesecem aprilom naju čakajo novi izzivi, za odrasle pripravljava trimesečni tečaj angleščine, računalništva ter tečaj peke in kuhanja, t.i. večerno šolo. Še zanimivo bo!

Duhovniki in bogoslovci na duhovnih obnovah

Kuhava tudi za duhovnike in skrbiva za pripravo bivalnih prostorov, ko imajo v Recantu večdnevne duhovne vaje. Tukaj je namreč zelo lep kraj v objemu narave in miru, ki omogoča duhovni odmik za vsakogar. Izjemno navdušeni so nad slovensko kulinariko, čeprav se uriva tudi v brazilski.

Nove investicije

Od srca se vam zahvaljujemo za vse vaše darove. Sestre so kupile nov tiskalnik in ves potreben material za izdelavo skodelic. Otroci na njih natisnejo različne duhovne motive, sredstva od prodaje pa namenijo za hrano, oblačila ter šolske potrebščine. Prav tako bodo sredstva namenjena za nakup novih klopi za otroke ter novih stolov v učilnicah, katere potrebujejo vsak dan pri izobraževanju. Zaupava v vaša odprta srca, vsak dar je upanje na boljši jutrišnji dan. Lahko darujete za namen tukajšnjega misijona. Pri misijonskem središču je odprt račun. Čutiva vaše molitve, bodimo povezani še naprej. Blagoslovljen postni čas in pripravo na Veliko noč. ●

● **Bogoslovci** na duhovni obnovi

PUSTNA SOBOTNA ISKRICA

Bog ne pozabi na odrinjene

Jure Sešek, Radio Ognjišče

Po Pustni Sobotni iskrici izrekamo iskreno zahvalo vsem, ki ste sodelovali v naši dobrodelni akciji.

Pomoč usmerjena v Angolo

Huambo je veliko mesto v Angoli. Na planoti nad njim bodo sestre salezianke zgradile nov misijon. Zbirali smo sredstva za gradnjo vrtca in varne hiše za dekleta, ki bodo v naslednjih letih s pozabljenega podežolja prišla v mesto, v šolo. Le izobrazba, izbira ustreznega poklica in primerna družba lahko pomagajo na poti v lepše življenje. Pri vsem omenjenem smo na pustno soboto pomagali, zato hvala, dragi darovalci. Ponosni smo, da že toliko let lahko računamo na vas.

Zdrave Marije v zahvalo

Zahvala velja vsem, ki ste se odzvali našemu klicu. Radijski sodelavci smo vsako leto znova presenečeni nad vašo dobroto, nad mehkobo src poslušalk in poslušalcev Radia Ognjišče. Hvala za zbranih 159.016 evrov. Sestra

● **Otroci** v Angoli v zahvalo molijo Zdrava Marija

Zvonka Mikec, misijonarka, ki bo bdela nad zbranimi sredstvi in nad gradnjo vrtca in hiše za dekleta, je povedala: »V skupnosti smo se vprašale, kaj lahko vrnemo v zahvalo za širokogrudnost darovalcev?« In našla je odgovor: molitev. Sporočila je, da bodo sestre za vsakih deset evrov, ki smo jih zbrali v dobrodelni akciji, zmolile eno Zdravo Marijo. Molitev v zahvalo za uspeh dobrega dela, za darovalce, ki so slišali glas otrok, za njihov blagoslov. Šestnajst tisoč zdravih Marij. »Zmoremo, hvaležne smo in bomo molile,« pravi misijonarka.

Hvala darovalcem

S. Zvonka pravi, da je uspeh letošnje akcije dokaz, da Bog ne pozablja na odrinjene. »Velika je naša hvaležnost, iskrene so molitve za vse, za vse darovalce, ki so velikodušno darovali za nas. Srce je tako polno hvaležnosti, da smo v Angoli ostali brez besed. Ena sama nam prihaja iz srca: Hvala! Bog povrni, Bog plačaj, Bog naj vas obilno blagoslovi.« ●

● **Razigrani** sodelavci Radia Ognjišče za telefoni

IZ SLOVENSKEGA ZAMEJSTVA

Otroci za otroke, iz srca do srca

Mateja Rihter

Dom glasbe v Celovcu ni ravno majhen, a v četrtek, 23. januarja, je bil premajhen za vse, ki bi radi sedeli v veliki dvorani. Toliko zanimanja je bilo za 20. jubilejni koncert Naša pesem za Angolo, ki ga organizirata društvo InicativAngola in slovenska fara sv. Cirila in Metoda v Celovcu.

Zbirali za Angolo

Otroci se niso ustrašili velikega odra. Na njem so nastopali zelo samozavestno. Izbrali so raznolike pesmi, kar nekaj jih je bilo tudi iz Afrike. V Quitili v Angoli je vaška šola, ki jo društvo InicativAngola že vrsto let podpira. Otroci so na koncertu peli za otroke, ki to šolo obiskujejo. Dolgo pot imajo. Med poukom dobijo malico, da se potem lahko učijo. V Afriki je obiskovanje šole privilegij. Tam deluje s. Zvonka Mikec. Skupaj z otroki je posnela video, ki so ga predvajali na koncertu.

Z videom sta se predstavila otroka iz Angole

»Ime mi je Eduardo. Star sem trinajst let in obiskujem četrti razred. Mama je bolna in očeta ne poznam. Imam tri brate. Skupaj živimo pri teti. Živimo na kmetiji. Hiša je majhna, nimamo postelj. Z bratom hodiva vsak dan pol ure peš do šole v Quitili. Tam dobiva tudi hrano. Za malico imamo mlečni riž, kruhke ali testenine.«

»Ime mi je Domingas. Stara sem 6 let. S starši in petimi brati in sestrami živim v vasi Camema. Moji starši delajo na polju, kjer pobirajo koruzo, maniok, krompir in fižol, da preživimo. V šoli v Quitilo hodim peš eno uro. Težko se učim. V šoli dobim tudi malico. Potem nisem lačna.

Začelo se je leta 2003

Mnogo ljudi prispeva svoje talente in svoj čas, da lahko uspe tako velik koncert. Zahvala je zelo pomembna. Letos so s prostovoljnimi prispevki zbrali kar 5.284,38 evra. Ko so vsi otroci na odru skupaj zapeli zaključno pesem, je bil oder poln otrok pa tudi poln veselja. Na koncu je ostal dober občutek in olepšan večer. Na tem svetu nismo sami. Če si delimo med seboj, je vsega dovolj za vse. ●

SPOZNAJ UGANDO

Ali veš ?

- Povprečna starost prebivalcev v Ugandi je **16,7 let**.
- Pravijo, da v Ugandi živijo **najprijaznejši in najbolj gostoljubni ljudje** na svetu.
- Glavno mesto Ugande **Kampala** je s približno šestimi milijoni prebivalcev največje mesto v državi in 13. najhitreje rastoče mesto na svetu. Vzdevek Kampale je **'Mesto sedmih gričev'**, ker je bila zgrajena na sedmih gričih.
- Uganda je ena od 13 držav na svetu, čez katere poteka ekvator.
- Ugandčani so **etnično najbolj raznolika država** na svetu. Govorijo več kot 40 jezikov. Njihov najbolj razširjen lokalni jezik je **luganda**.
- Znani parki in znamenitosti vključujejo gorovje **Rwenzori**, dolino **Great Rift Valley** in nepregledni narodni park **Bwindi**, kjer živijo ogrožene **gorske gorile**. Več kot polovica vseh gorskih goril živi v tem parku, ostale pa lahko najdete v Ruandi in Kongu.
- Uganda ima več kot **1.100 različnih vrst ptic**, skoraj polovico vseh vrst, ki jih lahko najdete v celotni Afriki.
- **Sivi pavji žerjav** je nacionalna ptica in simbol Ugande. Najdemo ga tudi v zastavi Ugande.
- **Rolex** ni ura, ampak ulični prigrizek iz indijskega čapatija, ki je napolnjen z ocvrtimi jajci, čebulo, paradižniki, zeleno papriko in zeljem.
- Kristjani in muslimani v Ugandi živijo v sožitju.

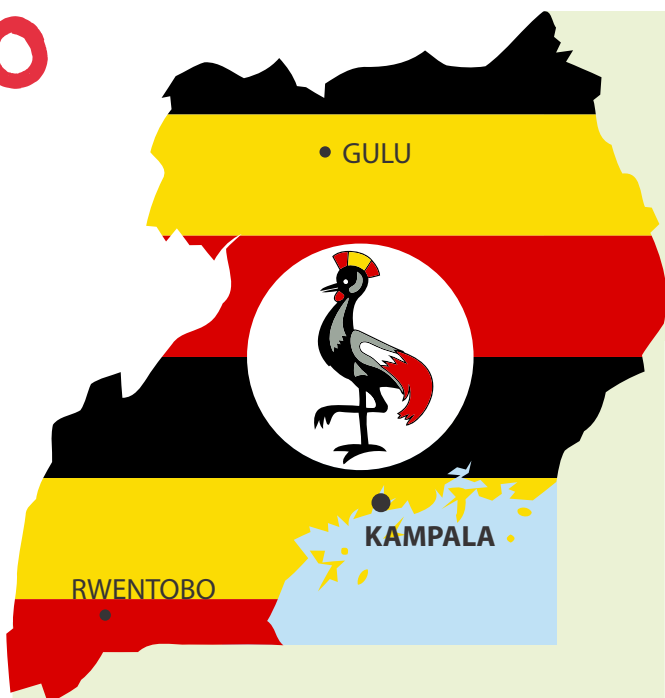
1 2 3 4 5

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6 7

Uganda je država v vzhodni Afriki, ki meji na pet držav. Je ena najgostejše poseljenih držav v Afriki in druga najmlajša država na svetu po starosti prebivalcev.

Uganda je približno **12x večja** od Slovenije in ima **24x več** prebivalcev kot mi.

Uradna jezika: angleščina in svahili

Slovarček besed v lugandskem jeziku

Oliotya? - Pozdravljen/Kako si?

Nja Kulaba Edda – nasvidenje

Webale Nyo – hvala

Nysonyi wa – oprostite

Denarna enota: Ugandski šiling (UGX)

1 € je približno 3,8 UGX

Rebus

Reši spodnji rebus in ugotovi, kako je Winston Churchill poimenoval Ugando

— — — — —

— — — — —

Na severu Ugande v kraju Gulu deluje salezijanec **DANILO LISJAK**. V skoraj 39 letih misijonskega delovanja je pustil velik pečat v Ruandi, Burundiju in Kongu in od leta 2010 tudi v Ugandi. Lani konec leta je, po nekaj letih premora v Sloveniji, ponovno odšel v Ugando.

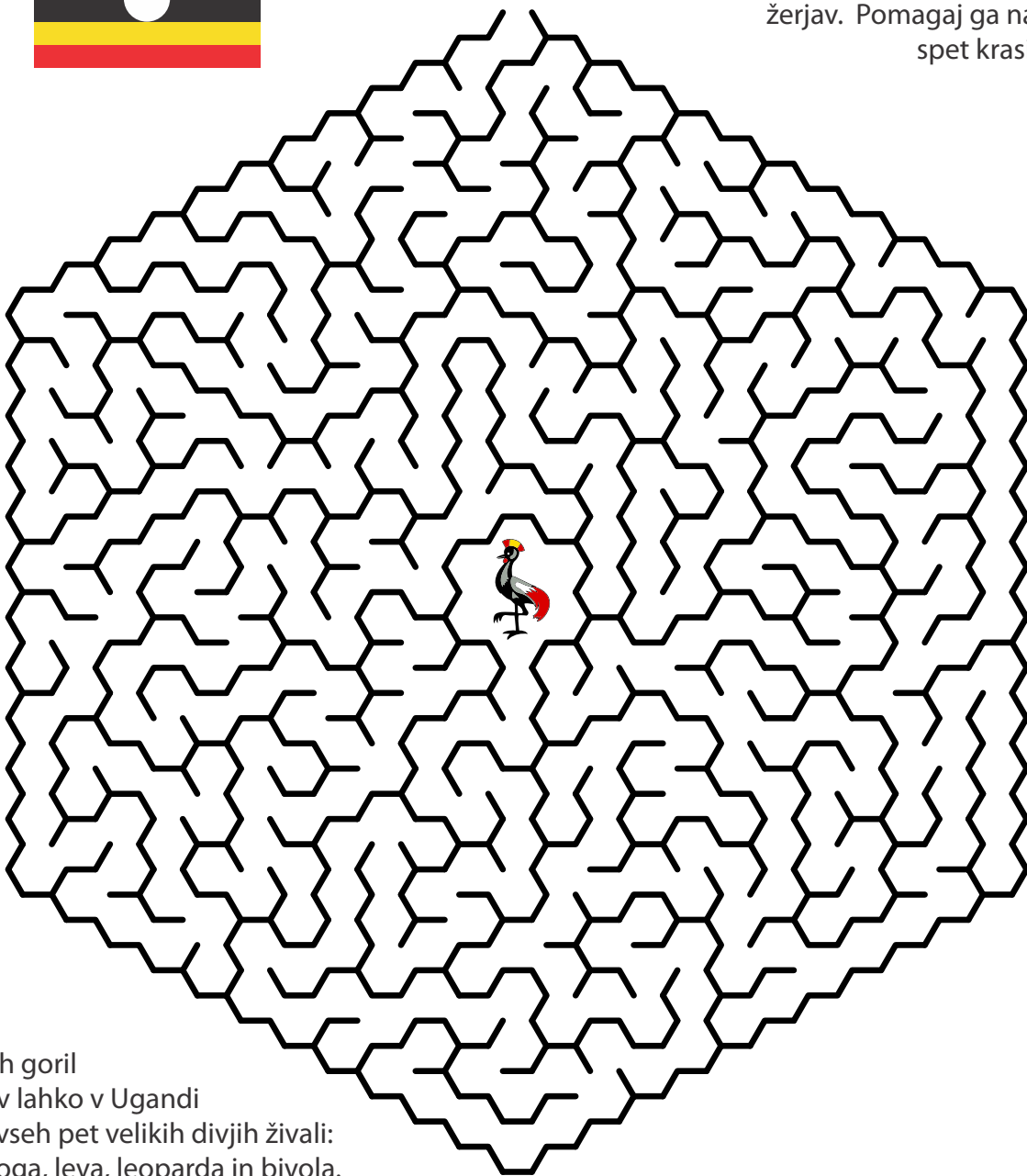

S. URŠA MARINČIČ, šolska sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja, deluje v kraju Rwentobo na jugozahodu Ugande skupaj s sestrami iz Bosansko-hrvaške province.

Labirint

Z ugandske zastave je ušel sivi pavji žerjav. Pomagaj ga najti, da bo spet krasil zastavo.

- Poleg gorskih goril in šimpanzov lahko v Ugandi vidimo tudi vseh pet velikih divjih živali: slona, nosoroga, leva, leoparda in bivola.

Misijonski dan v Kranju

Skupina Dlan

V Kranju smo 1. februarja v okviru priprave na dekanijski misijon pripravili misijonski dan. V svojo sredo smo povabili misijonarja Janeza Krmelja z Madagaskarja in goste, ki so bili na kakršenkoli način povezani z Janezovim misijonom.

Z nami je bila družina Fortuna. Eva in Gašper, oba zdravnik, sta bila skupaj s šestimi otroki skoraj dva meseca na Janezovem misijonu. Marko Petrovič je bil dve leti po različnih misijonih na Madagaskarju. Matej Cankar je bil na Madagaskarju kot član skupine odprave študentov medicine. Z nami sta bila tudi zdravnika Erik Mihelj in Ana Fajmut. Misijonski dan so s tradicionalno malgaško glasbo popestrili glasbeniki skupine Šambača.

V predverju dvorane smo v sodelovanju z Misijonskim središčem Slovenije pripravili tudi razstavo.

Učili smo se malgaških pesmi

V uvodnem delu smo se učili malgaških pesmi. Slednja je bila še posebej zanimiva, saj je vključevala tudi ritmične gibe. Ko smo pesem za pozdrav miru zapeli med sveto mašo, je bila vsa cerkev na nogah in plesala. V dvorani župnišča so nato sledile delavnice za otroke, odrasli pa so lahko prisluhnili pričevanju gostov. Otroci so lahko preizkusili, kako se lušči riž, risali so risbice za malgaške vrstnike in zbirali pisala za akcijo »Kuli daruj – otroke osrečuj!«. Medtem je v cerkvi že potekala molitev za slovenske misijonarje.

Pri sveti maši smo skupaj zapeli in prisluhnili gostom. Po maši sta sledila pogostitev in klepet. Večer smo sklenili polni lepih vtisov.

Zbrali smo lep dar za misijon

Za Janezov misijon smo zbrali skoraj 4.500 € in 622 kemičnih svinčnikov. Zbrana sredstva so namenjena izgradnji internata za dekleta. »Naša dekleta so ogrožena. Le trem je uspelo opraviti maturo, ostale so zanosile. Radi bi jim ponudili zatočišče,« so bile misijonarjeve besede med pridigo. Janezu smo obljubili ponovno srečanje ob naslednjem obisku domovine in povezanost v molitvi. »Bog povrni in Bogu hvala za vse!« so bile Janezove besede ob odhodu. Le tem se pridružujemo tudi organizatorji dogodka.

JUBILANTI

45 let v misijonih

S. Anica Starman, Frančiškanka brezmadežnega spočetja, rojena 18. julija 1946 v Zagrebu. V misijone je odšla 8. maja 1980. Deluje na Slonokoščeni obali.

20 let v misijonih

S. Marta Meško, Marijina sestra čudodelne svetinje, rojena 17. maja 1967 v Zakrpatju. V misijone je odšla 2. maja 2005. Deluje v Ukrajini.

20 let v misijonih

S. Jožica Sterle, Marijina sestra čudodelne svetinje, rojen 18. marca 1971 v Starem trgu pri Ložu. V misijone je odšla 2. maja 2005. Deluje v Ukrajini.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA župnije: Ankaran, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Bele Vode, Biljana, Blagovica, Borovnica, Braslovce, Brestanica, Brezno ob Dravi, Budanje, Celje – Sv. Jožef, Črenšovci, Črneče, Deskle, Dob, Dobrovnik, Dramlje, Duplje, Goriče, Gornji Grad, Hotič, Ig, Jarše, Javorje nad Škofjo Loko, Kamnik, Kamnje, Kančevci, Kapla na Kozjaku, Kisovec, Koroška Bela, Kostanjevica na Krki, Kovor, Kresnice, Kropa, Libelče, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Rakovnik, Maribor – Brezje, Maribor – Tezno, Moravče, Ojstrica, Pečarovi, Peče, Pirniče, Planina, Podgorje pri Slovenj Gradcu, Ponikva, Predvor, Predloka, Prem, Preska, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Radmirje, Ravne na Koroškem, Ribnica, Skomarje, Slivnica pri Mariboru, Slovenske Konjice, Sora, Stranice, Sv. Ane v Framu, Sv. Bolfenk v Slovenskih gorah, Sv. Duh – Veliki Trn, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Urban – Destrnik, Sv. Vid nad Valdekom, Šenčur, Šentjur pri Celju, Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Šentožbolt, Škofja Loka-Suha, Šmarča-Duplica, Št. Ilj v Slovenskih gorah, Št. Janž pri Dravogradu, Štanjel, Trebelno, Trnje, Tržič, Tunjice, Veržej, Videm – Krško, Vojnik, Vransko, Zagorje, Zali Log, Zaplana, Zavodnje, Zreče, Žalec, Žalna, Železniki

posamezniki: Bobič Vinko, Breclji Božena, Bršek Peter, Cerkovnik Polona, Čas Jurij, Čuk Marija, Debelak Terezija, Dolenc Franci, Dolinar Marija, Fink Tatjana, Firm Matjaž, Fojkar Marija, Forjančič Jožef, Fortuna Janja Jelka, Fric Avguštin, Fučka David, Gerhold Ljodka, Gregorič Franc, Gril Jožica, Grlec Metka, Grm Irena, Hozjan Irena, Hrstnik Polona, Ilnikar Karli, Ipavec Natalija, Jamnikar Anita, Jenko Martin, Jerin Miroslav, Kancilija Franc, Knavs Dubravka, Korič Justina, Kos Ivan, Kralj Mihela, Križan Gabriela, Krnc Klemen, Leben Tatjana, Leber Franc, Lipovec Marija, Lipovec Marija, Lisjak Veronika, Logar Jaka, Lukežič Marjeta, Maček Marijan, Mardetko Marija, Matošević Ana, Mažič Robert, Meglič Olga, Moličnik Andrej, Mrak Janez, Mrgole Maja, Mrhar Viktor, Hubat Gregor, Klinar Stanko, Tomažič Sašo, N.N., Ogorevc Klara, Ogulin Iskra Andreja, Paljk Florjana, Peklaj Franc, Peras Dragica, Petelinkar Marjan, Petrič Dušan, Pivk Marko, Pivk Marko, Plesnik Hinko, Podlessek Marta, Poglajen Jože, Prelesnik Mirko, Preša Nuša, Ravninar Vida, Rebov Anton, Remzgar Sonja, Repnik Marta, Rudolf Jana, Sedeljšek Angelca, Slapar Cilka, Sobočan Agica, Spetič Petra, Lestak Barbara, Šifrar Mateja, Širec Štefka, Štefe Francisco, Štibilj Franca, Tišnikar Bogomira, Triplat Lea, Trošt Marija, Urh Marija, Uršič Jožica, Vinder Angelca, Zavec Rozina, Završnik Anica, Zemlič Martin, Zevnik Marta in Miha, Zupančič Marija Marta, Žakelj Samo, Žnidarčič Mirka, župnijska Karitas Ljubljana Koseze

ADVENTNA AKCIJA župnije: Ambrus, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Biljana, Bogojina, Borovnica, Boštanj, Brezno ob Dravi, Brezovica, Budanje, Bukovica, Bukovšča, Celje – Sv. Duh,

Celje – Sv. Jožef, Cerklje, Cirkovce, Črenšovci, Črni Vrh, Črni Vrh nad Idrijo, Dekani, Dob, Dobje, Dobovec, Dobrovnik, Dol pri Hrastniku, Dol pri Ljubljani, Dole pri Litiji, Dornava, Dramlje, Dutovlje, Fara, Gomilsko, Goriče, Gornji Grad, Gornji Logatec, Grahovo, Hajdina, Idrija, Ig, Ihan, Jarše, Javorje nad Škofjo Loko, Jezersko, Kalobje, Kamnik, Kamnje, Kančevci, Kebelj, Kidričevo, Kisovec, Kobarid, Kolovrat, Komen, Koroška Bela, Kostanjevica na Krki, Kotlje, Kovor, Kranj – Drulovka/Breg, Krkavče, Kromberk, Kropa, Krško, Leskovec pri Krškem, Ljubečna, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Fužine, Ljubljana-Podutik, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Stožice, Ljubljana-Sv. Križ, Ljubljana-Sv. Peter, Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Vič, Ljubno ob Savinji, Loče pri Poljčanah, Luče, Maribor – Sv. Janez Krstnik, Maribor – Sv. Magdalena, Martjanci, Matenja vas, Mengeš, Mežica, Miren, Mirna, Mošnje, Muta, Nazarje, Notranje Gorice, Novo Mesto – Sv. Janez, Novo Mesto-Sv. Lenart, Ojstrica, Otlica, Pečarovi, Peče, Pirniče, Planina, Planina pri Rakeku, Podčetrtek, Podgorje pri Slovenj Gradcu, Polhov Gradec, Poljane nad Škofjo Loko, Poljčane, Ponikva, Povir, Predvor, Preserje, Ptuj – Sv. Ožbalt, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Rače, Radeče, Radlje ob Dravi, Radomlje, Ravne na Koroškem, Razbor pri Slovenj Gradcu, Reteče, Ribnica, Ribnica na Pohorju, Rogaška Slatina, Rova, Sečovelje, Selca, Slivnica pri Mariboru, Slovenske Konjice, Smlednik, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Stična, Stranice, Stranje, Strojna, Sv. Andraž v Slovenskih Gorah, Sv. Ane v Framu, Sv. Barbara v Slovenskih Gorah, Sv. Bolfenk v Slovenskih Gorah, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Duh – Veliki Trn, Sv. Ema, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Jernej pri Ločah, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Kunigunda na Pohorju, Sv. Lenart, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Sv. Martin na Pohorju, Sv. Miklavž pri Ormožu, Sv. Urban – Destrnik, Sv. Vid nad Valdekom, Svetina, Svibno, Šenčur, Šentjanž, Šentjur pri Celju, Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Šentlovrenc, Šentvid pri Grobelnem, Škofja Loka-Suha, Škofljica, Šlovrenc, Šmarča-Duplica, Šmarje-Sap, Šmarjeta, Šmartno pri Litiji, Šmartno v Rožni Dolini, Šostanj, Špitalič, Štanga, Tinje, Tišina, Tolmin, Trata – Gorenja vas, Trebnje, Trstenik, Tržič, Vače, Velika Dolina, Velika Polana, Velike Lašče, Veliki Gaber, Videm – Krško, Vipava, Vitanje, Vodice, Vogrsko, Vojnik, Vransko, Vrhnika, Vurberk, Vuzenica, Zaplana, Zgornji Tuhinj, Zreče, Žalna, Železniki, Žetale

posamezniki: Colarič Bajc Mateja, Čebular Matevž, Čizman Gašper, Družina d.o.o., Erjavec Primož, Krampač Štefan, N.N., Plavčak Nina, Žele Polonca

SKLAD MIVA župnije: Maribor – Sv. Janez Bosko, Rogatec, Sv. Bolfenk v Slovenskih Gorah, Sv. Rok ob Sotli, Sv. Urban – Destrnik

posamezniki: Androjna Danica, Dorbež Marko in Marija, Kokot Branka in Franc, Ličen Mirjana, Hirtl Ana, Hirtl Janja, Prodnik Luka, Pižmoht Marija, Pšeničnik Marijana, Stibilj Ivan, Vrečič Primož

SKLAD ZA MISIJONE župniji: Cerklje, Trata – Gorenja vas

posamezniki: Blažič Mihael, Brezovnik Janez, Dolgan Ana, Herman Mihael, Janc dr. Miha, Jeralič Martina, Kapucinski samostan, Končan Gabriella, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kranjc Frančiška, Kuralt Angelca, Kurent Jerica, Lah Zmaga, Lesjak Bernarda, Leskovar Tanja, Likar Sebastian, Lipušček Marjan, Magdič Olga, Marter Ana, Mernik Franc, Mikulin Olga, Mohorič Slavica, N.N., Kompare Esther, Kranjc Stanislava Vida, N.N., Paljk Florjana, Paškič Ilija, Pirc Janko Jožef, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Ravninar Marija, Sirk Saksida Marija, Sovdat Milena, Štefe Francisco, Zorenc Davorina, Zveplan Ozvatič Marija

SKLAD ZA LAČNE posamezniki: Adamič Ana, Ajtnik Neža, Cinkelj mlajši Slavko, Čizman Gašper, Demšar Vida, Dobravec Tinkara, Eržen Vesna, Gozdnik Matej, Harej Janko in Metka, Joželj Srečko, Kraljevič Ana, Kržišnik Franci, Medvešek Viljem, Mencin Dominika, N.N., Pirmar Žan, Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana, Suhovršnik Danica, Urbančič Karmen

SKLAD ZA MADAGASKAR posameznika: Finc Ana, Remic Primož

ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE

MISIJSKARJEV posamezniki: Cinkelj mlajši Slavko, Košmrlj Ludvik

ZA GOBAVCE Klemenčič Turk Maja

ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV Rustja Andreja

ZA GRADNJO CERKVA Sanič Luka

VOĐNJKI-ZAMBIJA Hrovat Olga

LENČKOV SKLAD Misijonska tombola Ramos Mejia

MAŠNE INTENCije posameznika: Hozjan Franc, N.N.

CIKLON MOZAMBIK posamezniki: Ivančič Angela, Jamšek Demitrij, Klanjšek Sonja in Mitja, Končan Danijela, Kožlin Žigon Ana, Kuralt Dejan, Novakovič Novica, Ogorevc Klara, Pilič Nevenka, Švab Anica

MISIJSKON MATANGA posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Vodušek Anita, Podobnik Jožica

MISIJSKON AMPITAF župniji: Dobrič, Kranj

posamezniki: Cables-M d.o.o., Fatur Videtič Andrejka, Jesihar Marija, Bauman Gašperin Jožica, Krajnik Marija, Potočnik Marjeta, Slemenšek d.o.o.

PAVEL BAJEC Matej Kobal

PETER IVANČIČ N.N.

S. ANKA BURGER posamezniki: Burger Marko, N.N., Novak Zlatko

S. METKA KASTELIC N.N.

župnija Notranje Gorice

GERKMAN S. VIDA posamezniki: Avenik Janez, Oblak Marija, Sitar Antonija, Šink Andrej

S. VESNA HITI posamezniki: Cergolj Janez, Colnar Marija, Dolinšek Tatjana, Huth Danica, Kocijančič Katarina, Lajevec Janja

TONE KERIN posamezniki: Colner Justina, Lah Benjamin, Šušteršič Ivana

S. AGATA KOCIPER posamezniki: Kocijančič Katarina, Piriš Marija, Potočnik Danica, Strnad Alenka

JANEZ KRMELJ župnija Cerklje

posamezniki: Arh Milena, Bolta Marko in Majda, Čobec Aleksander, Hrovat Olga, Kolander Tadeja, Kosmač Janko, Novak Zlatko, Perovšek Francka, Pirc Dragica, Rupar Olga,

Štolcar Kolja, Trdina Barbara, Zgubič Evgen

DANILO LISJAK posamezniki: Bonutti – Hajdinjak Kamila, Harej Janko in Metka, Kette Lucija, Krevelj Branko, Molitvena skupina Koper Sv. Marko

S. ZVONKA MIKEK posamezniki: Harej Neva in Rajko, Jernejčič, Kocijančič Katarina, Cnc Autodoor Bv, Razpotnik Špela in Polona, Stopar Emil, Štolcar Kolja

MISIJSKONARKE MATERE TEREZije posameznika: Kranjc Rafael, Perme Marko

JANEZ MESEK župnija Mengeš

posamezniki: Čušin Branko, Šimnic Apolonija, Trnkoczy Amadej

PEDRO OPEKA posamezniki: Bolta Marko in Majda, Brežnik Alfred, Ferjan Apolonija, Hočvar Janko, Karlin Gabriella, Kette Lucija, Kham Ludovika Alenka, Korošec Jože, Krapež Veronika, Krec Viktor, Lah Benjamin, Lovše Anica, N.N., Podvinski Zvone, Polončič Ladislava, Pot d.o.o., Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rus Valerija, Sela Rahela, Snol Irena, Šegula Zdenka, Štolcar Kolja, Zgonc Marija

P. MARTIN KMETEC posameznika: Boštjančič Cirila, Gregor Ivan

S. MARJETA ZANJKOVIČ posameznika: Drolc Jožef, Zadravec Roman

S. BOGDANA KAVČIČ posamezniki: Anko

Ivana, Kežman Aleš, Kobal Matej, Kocijančič Katarina, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, Novak Zlatko, Ogorevc Klara, Paljk Florjana, Vogrinčič Drago

S. ANICA STARMAN posameznika: Kocijančič Katarina, Oblak Marija

S. FANI ŽNIDARŠIČ Souidi Zavrl Nada

JANEZ MUJDRICA Muller Marija

S. LJUDMILA ANŽIČ posameznika: Lazar

Jožica, Štolcar Kolja

S. BARBARA PETERLIN posamezniki: Kelhar

Gregor, Lajevec Janja, Mežan Olgica, Novak

Zlatko, Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana

S. DORICA SEVER posamezniki: Molitvena

skupina Koper Sv. Marko, Ramovš Vera

STANE KERIN posamezniki: Avenik Janez,

Kern Jože, Kobal Matej, Kočnik Urška, Šlajpah

Urban, Vrhovšek Viljem

S. URŠA MARINČIČ posamezniki: Cergolj

Janez, Fekonja Simona, Gerl Jožica, Jagodič

Leon, Lajevec Janja, Mušič Lia, Ogorevc Klara,

Rode Marjan, Sušnik Kolbezen Barbara, Šilc

Herga Vojka, Šilc Marinčič Andreja, Štuhec dr.

Ivan, Zihel Bernarda, Zver Szűcs Sonja

S. MOJKA KARNIČNIK N.N.

MARIJINE SESTRE-UKRAJINA posamezniki:

Avbar Marija, Ban Klemen, Janžič Silva, Joželj

Srečko, Kukar Rozi, N.N., Vincencijeva Zveza

Ottawa, Zajec Marija, Zupančič Alojz, Žabkar

Andrej in Valerija

POLONA DOMINIK župnija Kopanj

posamezniki: Ban Klemen, Glasenčnik Daša,

Kern Frančiška, Ličan Anton, Piriš Marija,

Potočnik Danica, Sajko Andrej, Sitar Antonija,

Smole Marija, Strnad Alenka, Vindiš Dominika

S. ZORICA BLAGOTINŠEK posamezniki: Gale

Bogomira, Gladek Maja, Piriš Marija

S. IVA HORVAT Colnar Marija

ANA IN RAJKO ŠPEHAR posamezniki: Jenič

Dušan, Korelc Anamarija, N.N., Pekovšek

Tomaž, Rejc Jana, Žebaljec Mojca

JOŽE ANDOLŠEK posamezniki: Burja Marija,

Dolenc Janez, Lenassi Ivan, Francelj Irena

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2025 je 12€.

*Veselo veliko noč vam skupaj z
misijonarji voščimo sodelavci
Misijonskega središča Slovenije.*

**Misijonska
obzorja**

Izhajajo v Ljubljani od leta 1987

Katoliški misijoni

GROBLJE, RIM, BUENOS AIRES
1923–1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987